

ΦΙΛΙΚΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

(Ἐκ τῶν τοῦ Παναγιώτου Σέκερη)

Κύριε καπετὰν Ἰωάννη Χ. Φαρμάκη.

Βουκουρέστιον.

Τὴν ἐπιστολὴν σου ἐν Μόσχᾳ γεγραμμένην εἰς ἡμᾶς κατὰ τὴν 2 Αὐγούστου 1817 διὰ μέσου τοῦ καθηγουμένου Κ. Νικηφόρου, καὶ δι' ἀποστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ Ἀναγνώστη Παππα Γεωργίου ἐν καιρῷ ἐλάβομεν· ὁμοίως ἐλάβομεν τὰς σταλείσας μας ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἐπιστολάς τῶν Ἀδελφῶν διὰ μέσου σου, τὴν μὲν τοῦ Κυριακοῦ Κουμπάρη, τὰς δὲ τοῦ Χρυσάνθου Ἀρχιεπισκόπου Σερρῶν Ἰγνατίου Ἀρδεμηρίου, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ τῶν φίλων παρὰ σοῦ σταλθέντα γράμματα, καθὼς καὶ τὰ προσφερθέντα παρ' αὐτῶν χρυσᾶ νομίσματα 14 δεκατέσσαρα ἐσημειώσαμεν. Ἐπαινοῦμεν οὖν τὴν προθυμίαν καὶ πατριωτισμὸν σου, καὶ ἐλπίζομεν προόδους ἀπὸ τὴν ἀξιοτήτά σου.

Οἱ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν φίλοι μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι σοι ἐμέτρησαν γρόσια δέκα χιλ. διὰ τὰς χρεῖας σου, καὶ ἐπαινέσαμεν τὴν προθυμίαν των. Ἄλλ' ἰδοῦ, φίλε καιρός! ἰδοῦ περιστάσεις δεξιὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἕκαστος τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀπαραίτητον χρέος του! διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα τοσοῦτους αἰῶνας καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤξιώθησαν νὰ ἴδωσι τοιαύτην ἐποχὴν, καὶ ἀπέθανον περίλυποι.

Παρευθὺς λοιπὸν ὁποῦ λάβῃς τὸ παρὸν μας περίκλειστον εἰς τὸ Γράμμα τοῦ Σεβαστοῦ Ἀνδρός, τὸν ὁποῖον διωρίσαμεν Γενικὸν Ἐφρον ἐπὶ πάντων τῶν πραγμάτων τῆς Φιλικῆς ἡμῶν Ἐταιρείας, καὶ τὸν ὁποῖον διορίζεσθε ὅλοι νὰ γνωρίσετε, καὶ νὰ πείθεσθε εἰς τὰ ὄρδια τῆς Ἐκλαμπρότητός του περὶ τοῦ Ἱεροῦ Σκοποῦ, εὐθὺς δηλαδὴ λαβὼν τὸ γράμμα μας ἀφ' οὗ πρῶτον συμβουλευθῆτε μετὰ τῶν κοινῶν φίλων Κ. Γεωργίου Λεβέντη, καὶ καπετὰν Γεωργάκη, (τοὺς ὁποῖους ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα) καὶ ἀφ' οὗ διατάξετε εὖ καὶ ἀποστολῶν καλῶς καὶ ὡς πρέπει, ἀμέσως κίνησαι διὰ τὴν Ἠπειρον, ὅπου θέλεις συνομιλήσαι με' ὅλους τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς Καπετανέους, τοὺς ὁποῖους προπαρκασκευάζετε εἰς τὸ νὰ εἶναι ἕτοιμοι ὥστε εἰς πρώτην τῆς σάλπιγκός μας φωνὴν νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ ρηθέντος Σεβαστοῦ Ἀνδρός Α. Υ' (Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου).

Περὶ τῶν ἀναγκαίων σοι χρημάτων διὰ τὴν ὁδοιπορίαν σου, ζήτησον τῷ ῥηθέντι φίλῳ Κ. Γ. Λεβέντῃ γρόσια Ν. 3000, τρεῖς χιλ., ὅστις θέλει σοι δώσει ἀμέσως, βλέπων τὸ ἡμέτερον τοῦτο γράμμα. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἂν ἀρνηθῇ ὁ Κ. Λεβέντης τὴν αἴτησίν μας, μᾶλλον δὲ τῆς Πατρίδος, τὸ ὅποιον δὲν πιστεύομεν διὰ τόσῃν ποσότητῃ νὰ ἐμποδισθῶσι πρὸς καιρὸν τὰ συμφέροντά της, τότε καταβαίνεις εἰς Κωνσπ., ὅπου οἱ ἡμέτεροι φίλοι Ἀρχιμανδρίτης Δικαῖος καὶ Π. Σέκερης θέλουν σοι δώσει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ εἰδοποιηθῆν σοι μέρος χωρὶς ἀργοπορίας καὶ ἀναβολῆς.

Φίλε, ἤξεύρεις ὅτι ἡ ἀμέλεια καὶ τὸ παραμικρὸν πταῖσμα ἐπιφέρει βλάβας ὀλεθρίους· λοιπὸν ἐπιμελήθητι ὅσον τὸ δυνατόν, ἔχων σύμβουλον τὴν φρόνησιν εἰς τὰ πραττόμενα καὶ κινήματά σου τόσον εἰς τὴν ὁδοιπορίαν σου, ὅσον καὶ εἰς τὰς συνομιλίαις μετὰ τῶν ἐν Ἡπειρῷ ὁμογενῶν. Πρόσεχε καλῶς· οὗτος ὁ καιρὸς μέλλει νὰ διαχωρήσῃ τὸ σῖτον ἀπὸ τ' ἄχυρα. Ἐκ τούτου ἤρτηται ἡ εὐδαιμονία τῆς Πατρίδος, ὃ ἔπαινός μας ἀπὸ τὰ Ἕθνη, καὶ ἡ ἀθανασία ὅπου ζητοῦμεν. Ἐρρωσο καὶ εὐτύχει ἐνισχύων καὶ κραταιούμενος.

Ἐπὶ τούτοις μετὰ τὸν καταβιβασμὸν σου εἰς Ἡπειρον, καὶ ὁμιλήσας μὲ τοὺς καπετανέους, καὶ βάλῃς εἰς τάξιν τὰ πράγματα, ἀμέσως γράψον πρὸς ἡμᾶς, κάμνωντάς μας καταγραφὴν ὅσων χρειάζεσαι διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐτοιμασίαν, δευθυνώμενος ὅπου ἀνωτέρω εἵπομεν.

†

Εὐγ. Λάζαρος Κουντουριώτη!

Εἴμεθα εἰς ἄκραν ἀμφιβολίαν, ἐν ᾧ ἤξεύρομεν πόσον αἱ Ἑλληνικαὶ ψυχαὶ εἶναι εὐαίσθητοι εἰς τὰ καλὰ καὶ ἐνδοξα ἐπιχειρήματα, διατὶ ἡ Εὐγενεία της μένει εἰς αὐτὸν τὸν βαθύτατον ὕπνον καὶ καθεύδει εἰς καθαρὰν Μεσημβρίαν! ἂν εἴπωμεν ὅτι αὐτὸ τὸ κάμνει θεληματικῶς, παρακινουμένη ἀπὸ αἰτία ἀνοίκεια εἰς τὴν ψυχὴν της, δὲν ἐπιβάλλομεν ἴσως εἰς τοὺς σκοπούς της, ἡ ὅποια ἴσως θέλει ψηλαφητὰ πράγματα, διὰ νὰ ἐνδώσῃ εἰς ὅσα τὴν ἐπρουβλήθησαν περὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας. Φίλε! δὲν εἶναι καιρὸς νὰ ἐπιμένῃς εἰς τοῦτον τὸν βαθὺν λήθαργον, καθὼς καὶ οἱ Γείτονές Σας ποτὲ Ἀθηναῖοι πρόγονοί μας, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἴδια φρονήματα καὶ διατὶ δὲν ἤκουσαν τὸν κοινὸν Δημοσθένην ἔγιναν τῶν Βαρβάρων ἀνδράποδα, οἱ τόσον ἐνδοξοὶ καὶ τρομεροὶ εἰς ὅλον τὸν τότε φωτισμένον Κόσμον, καὶ τέλος κατήντησαν εἰς αὐτὸ ὅπου βλέπομεν· δὲν εἶναι καιρὸς, λέγω, νὰ

ἀφουπνώττης, καὶ νὰ μὴν δίδης προσοχὴν εἰς τὰς φωνὰς τῆς Πατρίδος τῆς ταλαινῆς Ἑλλάδος· διὰ τοῦτο μ' ὄλον ὁποῦ δὲν ἔχομεν ἐκ τῆς Εὐγενείας σου αἰτίαν γράμματος, ἀπεφασίσαμεν νὰ γράψωμεν ἡμεῖς πρὸς αὐτήν, νομίζοντες χρέος μας ἱερὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν ψηλαφητὰ μέσα, ὥστε νὰ τὴν παρακινήσωμεν εἰς τὸ νὰ οἰκειωθῇ με τοὺς ὁμογενεῖς τῆς, καὶ νὰ συνδεθῇ με αὐτούς· διὰ νὰ ἰδῇ πλησίον τῆς τὸν Θεόν, ὅστις ὑπόσχεται ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά του νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν μέσην του. Ἡμεῖς συνήχθημεν ἐπ' ὀνόματί του, νὰ συσφίγξωμεν τὰς ἐκλελυμένας ὀσφύας τοῦ λαοῦ του, νὰ ἀνορθώσωμεν τὴν Πίστιν καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ δὲν εἶναι μαζῆ μας ὁ Θεός·

Λοιπὸν, Φίλε, μὴ πλέον ἀπιστία! ἔχε ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, οἱ ὅποιοι σὲ παρακαλοῦμεν νὰ συνενωθῆς με τοὺς ὁμογενεῖς, εἰς Μαρτύριον, καὶ τέλος τὰ πράγματα, τὰ ὅποια κηρύττουν με λαμπρὰν φωνήν, ὅτι ὁ Ἥλιος ἔχυσε τὰς ἀκτῖνας εἰς τὸν ὀρίζοντά μας, καὶ ἀδύνατον νὰ ὀπισθοδρομήσῃ· τί στέκεις λοιπὸν; Ποῖον ἄλλον καιρὸν προσμένεις; ἕως πότε ἀνέλαιος;

Εἰς περισσοτέραν σου πληροφορίαν ἰδεάζομεν τὴν Εὐγενείαν τῆς ὅτι ὁ Σεβαστὸς ἀνὴρ Α. Υ. ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀρχόντων Γενικὸς Ἐφορος παντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ὀδηγίας διορίζονται πάντα τὰ μέλη νὰ ὑποταχθῶσιν, ἐν ᾧ ἡ σάλπιγξ ἐνηχήσῃ τῆς φωνῆς ἡμῶν, τὸ ὅποιον ὅτι θέλετε ἰδῆ καὶ ἀκούσῃ πραγματικῶς μὴν ἀμφιβάλλῃ ἡ Εὐγενεία τῆς, καὶ τέλος πάντων ὅτι ἡ Πατρίς ἀπταιστο καὶ ἀλάνθαστα θέλει εὐτυχήσει διὰ τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ, διὰ τοὺς Εὐεργέτας μας καὶ διὰ τὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν παντὸς τοῦ Ἔθνους. Λοιπὸν κτλ. †

Πατριερώτατε Ἁγίε Μορεμβασίας Κύριε Χρῦσανθε!

Αἱ πολυειδεῖς ἀσχολίαι μας εἰς βελτίωσιν τῶν κοινῶν δὲν μᾶς συγχωροῦν νὰ ἐκτανθῶμεν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ εἰδοποιήσωμεν τῇ φιλοκάλπῃ Σου σεβασμιότητι, ὅτι διὰ τὰς ἐμφύτους Σου ἀρετάς, τοῦ χαρακτῆρος τὸ ἱεροπρεπὲς καὶ σεβάσμιον, τοῦ ζήλου Σου τὸ ἐνθερμον ὑπὲρ τῶν κοινῆ συμφερόντων, τὸ ὅποιον ἐκ τοῦ γράμματος τῆς σεβασμιότητός Σου ἀπὸ ἐ' Μαΐου αἰοῖθ', καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἐπληροφορήθημεν, διὰ ταῦτα πάντα δὲν ἐλείψαμεν καὶ νὰ σὲ θαυμάσωμεν, καὶ ἀξίως νὰ Σ' ἐπαινέσωμεν ὡς ἄνδρα πνέοντα πατριωτισμὸν καὶ θύοντα

τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου. Καὶ ἐπειδὴ εἰς εὐκαλίαν τῶν ὑποθέσεων ἐνεκρίθη νὰ διορισθῶσιν ἐν Πελοποννήσῳ Ἐφοροὶ εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνώσιν εἰς τὰ πράγματα, κατεστήσαμεν καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην Σου ἓνα τῶν Ἐφόρων, καθὼς τὸ κοινὸν πρὸς τοὺς προὔχοντας γράμμα μᾶς διαλαμβάνει περιστατικώτερον. Ἐχομεν δὲ πεποιθήσιν εἰς τὴν ἀξιότητα τοῦ Σεβασμίου ὑποκειμένου Σου, ὅτι θέλεις ἐπιμεληθῆ ὅλας δυνάμει ν' ἀποδειχθῆς τῶν φρονημάτων μᾶς ἀξιώτερος.

Ὅντος δὲ τοῦ καιροῦ τιοῦτου, ὡς βεβαιωθήσῃ, ἄμα λάβῃς τὸ παρόν μᾶς ν' ἀνταμωθῆς ἕσον τάχος μετὰ τοῦ κοινοῦ ἡμῶν ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ Πετρόμπεϊ, καὶ νὰ συσχεθῆτε, ὅπως ἐνώσετε πάσας τὰς οἰκογενείας τῆς Σπάρτης μὲ τὸν φιλικὸν καὶ ἀδιάλυτον τῆς ὁμονοίας καὶ ἱερᾶς συμπνοίας σύνδεσμον. Ἰδίως δὲ ἡ Σεβασμιότης Σου προδιάθες καὶ προπαρασκεύασον ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν Σου καταπειθῶν τοὺς μὲν εἰς χρηματικὰς συνεισφοράς, τοὺς δὲ εἰς ὀπλισμόν, ὅχι ὁμῶς ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἀλλὰ δι' ἐξολογήσεως, ὄρκων, καὶ ὄλων τῶν λοιπῶν γνωστῶν Σοι μέσων, ἕως οὐ ἐνηχήσῃ ἡ σάλπιγξ τῆς φωνῆς ἡμῶν. Ἀγωνίσθητι, Σεβάσμιε Ἀδελφέ, Ἀγωνίσθητι· οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν· ἡ πατρίς θέλει Σὲ συναριθμήσει μὲ τοὺς Λυκούργους, μὲ τοὺς Σόλωνας, μὲ Βασιλείους, μὲ Χρυσοστόμους. Ἐρῶσο, φιλοτιμούμενος καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις γινόμενος. †

Ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου.

Πετρούπολις αὐτῆς Ἰουνίου 18.

»Κύριε Καπετὰν Ἰωάννη Φαρμάκη! φίλε μοι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε· τὴν τιμιότητά σου ἀκριβῶς κατασπάζομαι. Τὰ γενναῖα φρονήματά σου, ὁ ἐνθερμος πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν ζήλος σου, ἡ ἀγχίνοιά σου καὶ ἡ ἀξιότης σου, καὶ τὰ κατὰ καιροὺς ἡρωϊκά σου ἐπιχειρήματα, γνωστὰ ὄντα τοῖς κυρίοις. . . καὶ ἐλπίζοντες πολλὰ ἀπὸ τὸ ἐντιμότατον ὑποκείμενόν σου, μοὶ ἐνεχείρισαν τὴν παρούσαν πρὸς τὴν ἐντιμιότητά σου περικλειομένην ἐν τῷ παρόντι μου φιλικῷ ἐπιστολὴν διὰ νὰ σοὶ τὴν ἐξαποστείλω.

Ἀνάγνωσαι τὴν λοιπὴν μετὰ προσοχῆς καὶ κατὰ τὴν συνειθισμένην γενναϊότητά σου καὶ ἀξιότητα βάλλε εἰς πρᾶξιν ταχέως καὶ μὲ προσοχὴν ὅσα ἐν αὐτῇ σοὶ ἐπιτάττονται νὰ κάμῃς.

Τὰ πρὸς ἐμὲ ἀδελφικά σου γράμματα θέλεις μὲ τὰ διευθύνει διὰ τοῦ κοινοῦ φίλου κυρίου Παναγιώτη Σέκερη. Ἐν τσοσούτῳ μένω κατασπάζομενός σε καὶ αὔθις, καὶ ἐπευχόμενός σε ὑγείαν καὶ ἐπιτυχίαν.

Ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΟΡΚΟΙ

Ἀγαθὴ τύχη.

Οἱ ὑπογράφωντες κινούμεντες ἄλλην τὴν μηχανὴν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, καὶ μέλλοντες νὰ χωρισθῶσιν, καθὼς συμφώνως τοὺς ἐφάνη εὐλογον, λαμβάνων καθ' εἰς ἑτέραν διεύθυνσιν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἰδίας, κρίνουσι καὶ ἀποφασίζουσι τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὅποια θέλει τοὺς χρησιμεύουσι κανόνες τῶν ἰδίων των πράξεων καὶ τῶν σχέσεων των με τοὺς ἄλλους.

α' Οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς κινούμεντας εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει ἐνεργεῖ ἢ πράττει πρὸς ἰδιαίτερον τέλος, ἀλλ' ὅλας αἱ πράξεις των θέλουν εἶναι ὅπως δι' ὅλου διὰ τὴν Ἐταιρίαν εἰς αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται καὶ οἱ ἀπόντες γνωρίζοντες καὶ λαμβάνοντες μέρος ὅπως εἰς τὴν κίνησιν κατὰ τὸ παρόν, πλὴν πρὸς τελαίωσιν καὶ παῦσιν τῶν μερικῶν ὑποθέσεων των δίδεται διορία, τῶν μὲν Ἀντωνίου Κομιζοπούλου καὶ Ἀθανασίου Σέκερη μῆνες ἕξ, τοῦ δὲ Ἀνθίμου Γαζῆ μῆνες τρεῖς ἀπὸ τὴν σήμερον, οἱ ὅποιοι ἀνίσως δὲν κάμωσι κατὰ τούτην τὴν ἀπόφασιν θέλει θεωροῦνται εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἀπλᾶ μόνον μέλη, μόνον τοῦ Παναγιώτη Σέκερη, ἐπειδὴ καὶ ἡ παρουσία του εἶναι καλὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν, συγχωρεῖται νὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἐμπόριόν του, ὅσον ὁ ἴδιος τὸ κρίνει εὐλογον.

β' Ὑποχρεοῦνται οἱ κινούμεντες νὰ εἰδοποιῶνται ἀναμεταξύ των διὰ τὰς πράξεις των, διαθέτοντες ἐκ συμφώνου διὰ τὰ χρήματα τῆς Ἐταιρίας πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς καθὼς καὶ διὰ τὰ γράμματα, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεὶς τὸ δικαίωμα νὰ τὰ κατακρατῇ ἢ μεταχειρίζεται κατ' ἀρέσκειάν του.

γ' Οὐδεὶς δὲν θέλει φανερώσει τὴν κινητικὴν Ἀρχὴν, μήτε κἀνένα ἀπὸ τοὺς κινούμεντας, μήτε τὸν ἑαυτὸν του ὡς κινούμενα, μήτε ὅτι ἤξεύρει τι περὶ τῆς Ἀρχῆς δὲν θέλει δεχθῆ ἢ κάμει συνθήκην με ἄλλοθενεὶς, δὲν θέλει ἐπιχειρισθῆ τι σχετικὸν ἀποστασίας γενικῆς ἢ μερικῆς, χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν ἄλλων κινούντων ἀδελφῶν, εἰς περίστασιν διαφωνίας, αἱ περισσότεραι γνώμαι ὑπερισχύουσιν.

Γίνεται ἐξαιρέσις ὡς πρὸς τὴν φανέρωσιν μόνον τῆς Κινητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ Εἰάνθου, ὑπάγοντος εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Κόμητος Ἰωάννη, ἔχων τὴν ἀδειαν νὰ φανερώσῃ τὴν Ἀρχὴν εἰς αὐτὸν μόνον, ὅστις ἐμβαίνων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κινούντων, θέλει ὑπογράψῃ τοῦτο τὸ ὑποχρεωτικόν, ὑποχρεούμενος ὁμοίως ὁ Εἰάνθος νὰ δόσῃ εὐθὺς εἰ-

δησιν εἰς τὰ πλεῖστα μέλη τῶν κινούντων, ὅλων τῶν σχέσεών του καὶ ἀναφορῶν του μὲ τὸν Κόμητα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1818.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΤΣΑΚΑΛΩΦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΚΕΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ν. ΕΛΛΘΟΣ.

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος

Ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου ὄντος καὶ τῆς ἀληθοῦς σοφίας ὀρκιζόμεθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον σήμερον κατανυκτικῶς καὶ εὐλαδῶς συνασπασάμενοι ἀδελφοποιήθημεν, διὰ νὰ φυλάξωμεν στερεῶς καὶ ἀπαράβαιτος σώας τὰς ἱεράς ὑποσχέσεις ὅπου ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ἐδώκαμεν, ἀποβλεπούσας ὅπως δι' ὅλου πρὸς τιμὴν καὶ ἀσφάλειαν τῆς μόνης φιλτάτης μητρὸς μας, τῆς δυστυχοῦς λέγω πατρίδος μας, καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων· ναί! μὰ τὸ Ἱερὸν τῆς πατρίδος ὄνομα· διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ζῶμεν καὶ κινούμεθα· μὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποίαν συγκροτοῦμεν τὸν θεῖον τοῦτον σύνδεσμον, ἕκαστος ἡμῶν δυνάμει τούτου τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ ὄρκου ὑπόσχεται νὰ γνωρίζῃ τὸν ἕτερον οἰκειότερον τοῦ γνησίου αὐτοῦ πατρός, μητρὸς, ἀδελφοῦ καὶ τέκνων, καὶ εἰς κάθε περίστασιν καὶ ἀνάγκην μας ὅπου καὶ ἂν εἴμεθα παρόντες ἢ ἀπόντες νὰ συντρεχώμεθα ὑπερασπιζόμενοι, τὴν τιμὴν, ζωὴν καὶ ἱεράν μας βουλήν μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν, τὴν δύναμιν, καὶ κατάστασιν, καὶ μὲ τὴν ἰδίαν μας ζωὴν χύνοντες τὸ αἷμά μας μέχρι τελευταίας ῥανίδος· δεσ- τις δὲ ἐξ ἡμῶν ἤθελε παραβῆ αὐτοὺς τοὺς ἐνόρκους δεσμοὺς καὶ ὑποσχέσεις νὰ εἶναι ὡς καὶ παρὰ τοῦ ἐφόρου τῆς δικαιοσύνης, οὕτω καὶ ἐξ ἡμῶν κατατρεγμένοι, μισημένοι, καὶ ἀποβεβλημένοι ἀπὸ τὸν ἡμέτερον σύνδεσμον, ὄντες εἰς χρέος οἱ ἄλλοι οἱ φυλάξαντες τὰς ὑποσχέσεις των νὰ παιδεύσουν παντοιοτρόπως τὸν παραβάτην. Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτου τοῦ ἱεροῦ καὶ σφικτοῦ δεσμοῦ κατασπασάμενοι τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ὑπεγράφημεν εἰς τρία παρόμοια ἀδελφοποιητικὰ γράμματα τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ ἐπισφραγίζοντές τα καὶ μὲ τὰς σφραγίδας μας ἵνα βαστᾷ ἕκαστος ἡμῶν ἀπὸ ἑν.

Βουκουρέστι τῇ 3 Αὐγούστου 1819.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΦΑΡΜΑΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

Ὁρκίζομαι ὡς τίμιος ἄνθρωπος, ὅτι τὴν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔκαμεν ὁ κύριος Παναγιώτης Σέκερης κατὰ τὸν χρόνον χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν δέκατον ἔννατον μῆνα Ὀκτώβριον ἡμέρα δευτέρα τῆ εἰκοστῆ, θέλω φυλάξω ἀκριβέστερα παντὸς πράγματος ὡς ἔπεται.

Πρῶτον θέλω κρύπτω τὸν ἑαυτόν μου ἀπὸ τὰ μέλη ὡς νὰ μὴν ἠξεύρω τί περισσότερον, τοῦ ὅτι εἶμαι τιοῦτος οἶον μ' ἐμπιστεύθησαν.

Δεύτερον θέλω φροντίζω διὰ τὰ ἐμπιστευθέντα μοι ἀνάλογα τοῦ βαθμοῦ μου.

Τρίτον ἀποφασίζω τὸν ἑαυτόν μου κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὑποκείμενα τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀποφάσισαν καὶ ἀποφασίζουν.

Τέταρτον καὶ τελευταῖον, εἰς τὸ ἐξῆς δὲ θέλω μετρῶ τὸ ἑαυτόν μου ἐκτὸς τῶν ὁμοίων κατὰ τὸν βαθμόν, ὡς οὐδέν, οὔτε θέλω μετρῶ καὶ στοχάζομαι τὴν κατάστασίν μου καὶ συγγενεῖς μου ἔμπροσθεν εἰς τὸ θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον θέλει μοῦ ἀνοιχθῆ. Εἰς βεβαίωσιν δὲ καὶ ἀσφάλειαν γενικῶς τῆς ἐταιρείας καὶ μερικῶς ὕλων τῶν μελῶν αὐτῆς, δίδω ἐγγράφως τὰς εἰρημένους ὑποσχέσεις μου.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ¹

Σὲ μιὰ γωνιά καθίζει μοναχὸς
Κι' ὀλημερῆς γυρεύει ἐλεημοσύνη·
εἶν' ἄρρωστος καὶ γέρος καὶ φτωχός·
πολλοὶ περνοῦν, κενένας δὲν τοῦ δίνει.

Κι' ἀπεκοιμήθη ὁ γέρος φανερά
κι' ὁ ὕπνος φέρνει ὄνειρ' ἀπ' ἐκεῖνα
ποῦ βλέπουν κ' οἱ φτωχοὶ καμμιά φορὰ
μ' ὄλη τὴ φτώχεια, μ' ὄλη των τὴν πείνα.

Τοῦ φάνηκε — τί ὄνειρο γλυκό!
πῶς πρόβαλε μιὰ νηὰ καμαρωμένη,
βασιλίσσα μὲ στέμμα εὐγενικό,
μὲ σύννεφο χρυσὸ τριγυρισμένη.

¹ Ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς ἀναγνωσθείσης ἐν τῷ Συλλόγῳ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1886.